
Dobře si vyberte

Dobře si vyberte

14.05.2010, Eva Hlavsová

Žijeme v době, v níž platí: Kdo chce studovat, může. Studium na vysoké škole už dávno není a doufejme, že - i přes veškeré důsledky krize hospodářské, politické či jakékoli jiné - nebude jen výsadou vyvolených, přesněji řečeno těch bohatších.

Aktuálně nabízí Ministerstvo školství ČR téměř třicetku veřejných a státních a skoro pět desítek soukromých vysokých škol v celé České republice. Pokud není budoucí vysokoškolák od raného mládí vyloženě úzce zaměřen nebo nevedou-li ho k nejvyššímu vzdělání geny či rodinné tradice, pak rozhodnutí, co studovat, může být poněkud složitě.

Odborníci často tvrdí, že studium na vysoké škole se dá považovat za určitý druh životního stylu. Nedá se brát jen jako příprava na budoucí povolání, ale je zkrátka velkou a důležitou součástí života. Bez diskuse se dá například říct, že studiem si jedinec svým způsobem prodlouží mládí. Tráví přece jenom většinu času mezi svými vrstevníky a kamarády. A to se týká i volna. Studium je tedy období, které ovlivní člověka po všech stránkách. Proto by se měl budoucí student vysoké školy skutečně řádně zamyslet, co a kde bude studovat. Zanedbatelná totiž není ani úroveň školy, o kterou má zájem. A jak jsme řekli - aby toho nebylo málo - volit může ještě mezi vysokou školou veřejnou, státní či soukromou.

Deziluze z nezájmu

Někomu možná připadá divné zdůrazňování faktu, že je v první řadě třeba řádně si vybrat obor. Na druhé straně by se poměrně snadno našla řada těch, kteří si přihlášku na vysokou školu podali třeba jen proto, že právě tam mířila dívka či chlapec jejich srdce. Často si uchazeč o studium podává přihlášku na obor, kde má podle svého názoru větší šanci na přijetí. Chyba! Důsledky takového počínání mohou znamenat předčasný konec snů o vysokoškolském diplomu. Samo o sobě náročné studium se opravdu velmi těžko zvládá s nezájmem o obor. Časem se to zákonitě projeví. A co pak takového studenta čeká? Rozčarování, deziluze a v neposlední řadě ztráta času a peněz.

Dalším důležitým momentem ve výběru studia je samotná šance na přijetí. V dnešní době, kdy si řadu informací může člověk zjistit sám, lehce získáte informace, které vám mohou být více než užitečné. Díky internetu se dostanete nejen k přehledu možností, co a kde studovat, ale i k údajům o tom, jaká je reálná pravděpodobnost přijetí na vámi vybraný obor. A zde opět rada odborníků: Pokud jsou tyto šance menší než 15 procent a vy v daném oboru opravdu nevyvíkáte - zkuste to jinde! Takovou školu mají šanci studovat jen lidé výjimečně nadaní.

O čem dalším je třeba přemýšlet, než začnete studovat, je i to, jaké bude vaše uplatnění po skončení vysokoškolského studia. O většině českých vysokých škol bohužel stále platí, že jimi poskytované vzdělání je příliš akademické a vzdálené od praxe. Na některých to můžete dohnat brigádami či stážemi ve svém volném čase, na jiných to však z časových důvodů není možné. Některé, především neuniverzitní vysoké školy mají odbornou praxi jako součást studia.

Studujte v zahraničí

A možnost studia v zahraničí? Šancí takto studovat je pro současné studenty dost. Ovšem ani ti, kteří se nehodlají vydat získávat vzdělání za hranicemi, nemusí v tomto ohledu zůstat "nedotčeni".

Zkušenosti jim může nabídnout i kterákoli domácí fakulta, jež spolupracuje s některou vysokou školou v zahraničí. Pokud má škola zahraničního partnera, máte - alespoň v omezené míře - záruku kvality. Navíc budete moci chodit na zajímavé přednášky v cizím jazyce (člověk se učí rovnou dvakrát) a také pro vás bude v budoucnu jednodušší se někam do zahraničí na studia nebo na praxi dostat. Všechno, co vás zajímá, můžete zjistit na studijních odděleních škol a na internetu. Určitě nezapomeňte na dny otevřených dveří, během nichž můžete získat zásadní informace nejen pro přijímací řízení. Když si vše rozmyslíte, máte šanci vybrat dobře.

Státní, nebo Soukromá?

Z celé řady možností, co a kde studovat, si můžete zvolit i to, zda získáte vzdělání na státní, či soukromé škole. Když se u nás řekne soukromá škola - a to neplatí jen o vysoké - téměř většina si to přeloží v první řadě takto: studium si platím sám. Ale je to velmi jednostranné hledisko. Proč si třeba vybrat soukromý vzdělávací ústav?

Rozhodně ne proto, že si svůj titul, respektive dokončené vzdělání prostě koupíte. Jestliže někdo takto přemýšlí, pak by se měl spíše vrátit do školy základní. I přes různé "nejasnosti" se vzděláním na jisté vysoké škole, které rozbourily hladinu veřejného mínění a stále se ještě řeší, obecně a naštěstí pořád platí, že koupit vzdělání si na soukromých vysokých školách opravdu nelze.

Soukromé školy se od veřejných liší především v přístupu ke studentům. Na soukromé vysoké škole by neměl být student jen položkou v seznamu jako na některých školách veřejných. Student má své starosti a potřeby, které by moudrá škola měla respektovat a v případě potřeby je studentovi pomoci řešit. Jedním z ukazatelů profesionality přístupu školy ke studentům mohou být například úřední hodiny studijního oddělení. To, že jsou na jedné nejmenované veřejné škole úřední hodiny pro dálkové, tedy pracující studenty 3x týdně mezi 9 a 11 hodinou, svědčí o naprostém neporozumění jejich potřebám.

Soukromé vysoké školy jsou podnikatelské subjekty podnikající v oblasti specifických služeb na konkurenčním trhu vzdělávání. A stejně tak jako ostatní "firmy" i ony se musejí postarat samy o sebe. Na rozdíl od těch státních jim totiž nikdo nic nedá a už vůbec ne zadarmo. Jen málo mohou získat, a téměř o všechno mohou přijít - o důvěru, dobré jméno, studenty, a tedy i naději na další existenci.

Ty z nich, které si uvědomí, že na trhu může uspět jen ten, kdo dlouhodobě a zodpovědně poskytuje kvalitu a profesionální přístup, přežijí. A to je do budoucna - pro každého z nás - jen dobře. Jak už bylo řečeno: Kdo dnes studovat chce, může. Ale, jako každá lidská činnost, i studium vyžaduje, aby se k němu přistupovalo s rozmyslem. Aby čas, který stojí, byl dobrou investicí, jež se vám vrátí. Vaše vědomosti jsou jediným "obchodním artiklem", jehož cenu a hlavně zúročení si každý může nastavit sám.

Eva Hlavsová